

Điåu cän thiät khöng phäi là trän tránh sä chät hay ghê täm nó, nhäng là sä chuän bä cho mät sä kiän tät nhiän phäi đän...

Hình minh họa

Bác sĩ Elizabeth Kübler-Ross, ngäng i tiän phong trong lãnh väc nghiên cäu vä hiän täng häi sinh cho biät:

“Con ngäng i sä chät nhä con nít sä ma, hä đã nhìn cái chät mät cách sä häi, ghê täm và cä gäng

phán nhán nó vì nó làm gián đán sá liên tác cáa đái sáng.

Nháng náu há biát cháp nhán sá chát mát cách bình thán, gián đá thì há sá tháy chát là mát sá kián tá nhiên cũng nhá lúc sinh ra váy.

Bát ká lúc nào chung quanh chúng ta, sáng và chát cũng luôn luôn tiáp đán.

Lá cây ráng đá nháng chá cho nháng mám non xuát hián, hát mùa đáng lái có mùa xuân.

Mát hián táng tá nhiên và cán thiát nhá thá không lái lái cháng bao hàm mát ý nghĩa thâm sâu nào đó?

Phái cháng chính vì có sá chát mà sá sáng hián háu, có sá xây đáng thì cũng phái có sá háy đát, đâu có gì tán tái vĩnh vián. Ngáng i ta không thá hiáu đác ý nghĩa đích thác cáa sá sáng náu há không cháu cháp nhán sá chát, và đã đán lúc ngáng i ta phái nghiên cáu cán ká các sá kián này chá không thá cháp nhán nháng lý thuyát má há nào đó đác.”

Sau đây là tài liáu đác trích lái tá cuán La Revue Spirite:

Bác sĩ Henri Desrives là mát khoa hác gia hoát đáng, vui vá và yêu ngá. Nhá mái nhà trí thác khác, ông sáng mát cuác đái rát thác tá và không buán láu ý đán nháng đáu mà khoa hác cháa giái thích đác.

Ông không tin ráng có mát linh hán tán tái sau khi chát vì thá xác chá là sá kát háp cáa các vát chát háu cá và trí thông minh cháng qua chá là sán phám cáa các tá bào thán kinh. Khi thá xác đã há hoái thì trí thông minh cũng không thá tán tái.

Mát hôm khi bàn chuyán vái các con vá đá tài đái sáng sau khi chát, ông háa sá liên lác vái các

con n&#u qu&# th&# t có m&# t đ&# i s&# ng bên kia c&# a t&# .

C&# u con trai Piere Desrives, cũng là m&# t y sĩ, đã nói: “N&# u đã ch&# t, làm sao cha có th&# liên l&# c v&# i con đ&# c?”

Bác sĩ Henri suy nghĩ m&# t lúc r&# i tr&# i: “Cha không tin có m&# t đ&# i s&# ng hay cõi gi&# i nào ngoài đ&# i s&# ng này nh&# ng n&# u sau khi ch&# t mà cha th&# y đ&# c đ&# u gì thì cha s&# tìm đ&# m&# i cách đ&# liên l&# c v&# i các con.”

Vài năm sau, bác sĩ Desrives t&# tr&# n, các con ông vì b&# n vi&# c nên cũng không đ&# ý gì đ&# n bu&# i bàn lu&# n đó n&# a.

Kho&# ng hai năm sau, m&# t nhóm nhân viên làm vi&# c trong b&# nh vi&# n l&# p bàn c&# u c&# ch&# i, b&# t ng&# c&# bút đã vi&# t: “Xin cho g&# i bác sĩ Piere Desrives đ&# n vì tôi là cha c&# u đó và tôi có m&# y l&# i mu&# n nh&# n nh&# v&# i các con tôi.”

Đ&# c thông báo, bác sĩ Piere không tin t&# ng m&# y nh&# ng nh&# l&# i l&# i đ&# n c&# a cha, ông bèn g&# i các em đ&# n tham d&# bu&# i c&# u c&# này. M&# t ng&# i c&# m gi&# đ&# u m&# t s&# i dây, đ&# u kia c&# t vào m&# t cây bút chì và ch&# m&# t lát sau cây bút đã t&# đ&# ng ch&# y trên các trang gi&# y thành b&# c th&# nh&# sau:

Các con thân m&# n,

Cha r&# t hài lòng đã g&# p đ&# m&# t các con n&# i đây. G&# n m&# t năm nay, cha có ý trông đ&# i đ&# k&# cho các con v&# nh&# ng đ&# u &# cõi bên này mà cha đã ch&# ng ki&# n nh&# ng không có c&# h&# i nói l&# i cho các con bi&# t.

Nh&# các con đã bi&# t, hôm đó sau khi &# b&# nh vi&# n v&# , cha th&# y trong ng&# i m&# t m&# i l&# th&# ng, cha bèn lên gi&# ng n&# m và đ&# n đ&# n l&# m đi luôn, không hay bi&# t gì n&# a.

Một lúc sau cha thấy mình đang lơ lửng trong một bầu ánh sáng trong suốt như thủy tinh. Thấy khó có thể tỏ rõ cảm tưởng của cha khi đó, nhưng không hiểu sao cha thấy trong mình dường như linh hoạt, thoải mái không bị gò bó, ràng buộc như trước.

Các con biết cha bị phong thấp nên đi đường khó khăn, vậy mà lúc đó cha thấy mình có thể đi đường, bay như những hải trại trắng. Cha có thể giơ tay giơ chân một cách thoải mái, không đau đớn gì. Đang vậy vùng trong biển ánh sáng đó thì biết chết cha nhìn thấy cái thân thể của cha đang nằm bất động trên giường.

Cha thấy rõ mẹ và các con đang vây quanh đó và phía trên thân thể của cha có một hình thể lơ lơ trông như một lùm mây màu xám đang lơ lửng.

Cả gia đình đều đang xúc động và không hiểu sao cha cảm thấy trong mình buồn bối, khó chịu. Cha lên tiếng gọi nhưng không ai trả lời, cha bước đi nhưng tay mẹ con nhưng mẹ con không hay biết và tự nhiên cha ý thức rằng mình đã chết.

Cha bị xúc động mạnh, nhưng may thay lúc đó mẹ con và các con đều lên tiếng cứu nguy, tự nhiên cha thấy mình bình tĩnh hơn rồi như được an ủi. Cái cảm giác được chìm trong những lời cứu nguy này thật vô cùng thoải mái dường như không thể tả xiết.

Lớp ánh sáng bao quanh cha tự nhiên trở nên sáng chói và cảm một cuộc đời của cha từ lúc thấy mẹ đi khi trẻ thành bóng hiện ra rõ rệt như trên màn ảnh. Tất cả việc gì đã xảy ra, ngay cả những chi tiết nhỏ nhất cũng đều hiện ra rõ rệt trong tâm trí của cha. Hơn bao giờ hết, cha ý thức được những việc của mình, các điếu tốt lành, hậu ích mà cha đã làm cũng như các điếu xấu xa, vô ích mà cha không tránh được.

Tự nhiên cha thấy sung sướng vì những điếu tốt đã làm và hối tiếc vì những điếu xấu mà đáng lẽ ra cha không nên làm. Cảm một cuộc phim đời hiện ra một cách rõ rệt cho điếu khi cha thấy một mẹ và thiếp đi những người buồn.

Cha ở trong tình trạng v&#t v&# , n&#a ng&# n&#a th&#c này m&#t lúc khá lâu cho đến khi t&#nh d&#y thì th&#y mình v&#n l&# l&#ng trong m&#t b&#u ánh sáng có màu s&#c r&#t l&# không gi&#ng nh&# màu ánh sáng l&#n tr&#c.

Cha th&#y mình có th&# di chuy&#n m&#t cách nhanh chóng, có l&# vì không còn xác thân n&#a. Cha th&#y cũng có nh&#ng ng&#i đang di chuy&#n g&#n đó nh&#ng m&#i l&#n mu&#n đến g&#n h&# thì cha l&#i có cảm giác khó chịu làm sao.

M&#t lúc sau cha đi đến m&#t n&#i có đồng ng&#i t&# h&#p. Nh&#ng ng&#i này có rung động d&#ch&# nên cha có th&# b&#c l&#i h&#i thăm h&# m&#t cách d&# dàng. M&#t ng&#i cho biết tùy theo các rung động thích h&#p mà cha có th&# tiếp xúc d&#c v&#i nh&#ng ng&#i ở cõi bên này.

S&# dĩ cha không tiếp xúc v&#i m&#t số ng&#i vì h&# có số rung động khác v&#i “t&#n số rung động” (frequency) của cha. Số gi&#i thích có tính cách khoa học này làm cha t&#m hài lòng. Ng&#i n&# cho biết thêm rằng ở cõi bên này t&#n số rung động rất quan trọng, và tùy theo nó mà ng&#i ta sẽ l&#a ch&#n n&#i ch&#n mà h&# sống.

Cũng như loài cá ở ngoài biển, có loài sống gần m&#t n&#c, có loài sống ở l&#ng ch&#ng và có loài sống d&#i đáy sâu tùy theo số ép của n&#c thì ở cõi bên này, tùy theo t&#n số rung động mà ng&#i ta có th&# tìm đến d&#c các cảnh giới khác nhau. Số kiến này làm cha cảm thấy vô cùng thích thú vì nh&# vậy qu&# có m&#t cõi gi&#i bên kia của t&# và cõi này l&#i có nhiều cảnh giới khác nhau n&#a.

Khi xa cha không tin những quan niệm như thiên đàng hay địa ngục những hiện nay cha thấy quan niệm này có thể d&#c gi&#i thích m&#t cách khoa học qua việc các t&#n số rung động.

Nh&#ng t&#n số rung động này như thế nào? Tại sao cha l&#i có những t&#n số rung động h&#p v&#i m&#t số ng&#i?

Ng&#i n&# gi&#i thích rằng tùy theo tình cảm của con ng&#i mà h&# có những số rung động khác nhau; ng&#i có tình trạng cao cấp khác v&#i những ng&#i tính tình như m&#n, ích kỷ hay những ng&#i hung ác, không hề biết thương yêu. Đây là m&#t điều mà lòng mà trước nay cha không hề

nghĩ đến.

Cha bèn đặt câu hỏi về khả năng trí tuệ, phải chăng những ngành khoa học gia như cha có những tầm nhìn sâu rộng để nâng đỡ bất cứ ai, thì ngược lại như trẻ em, khả năng trí tuệ hoàn toàn không có một giá trị nào ở cõi bên này cả. Điều này làm cho cha ít nhiều thất vọng. Ngược lại cho biết rằng cái kiến thức chuyên môn mà cha từng học là tất cả những gì qua chén là những mảnh vỡ của một kho tàng kiến thức rộng lớn mà bên này ai cũng có thể học hỏi được.

Ngược lại như những mảnh vỡ, điều quan trọng là con người biết làm gì với những kiến thức đó. Số đông nó để phung phí hay tiêu diệt nhân loại?

Số đông nó vào mục đích vụ lợi hay ích kỷ? Số đông nó để đem lại niềm vui hay để gây đau khổ cho người khác?

Thầy cha có vẻ thất vọng, ngược lại này bèn đưa cha đến một thư viện lớn, tại đây có lưu trữ hàng triệu cuốn sách mà cha có thể tham cứu, học hỏi.

Chỉ bao giờ cha lại xúc động như vậy. Có những cuốn sách rất cũ viết về những thời đại xa và có những cuốn sách ghi nhận những điều mà trẻ em có thể nay cha chưa hề nghe nói đến.

Sau một thời gian nghiên cứu, cha thấy cái kiến thức mà mình vẫn hằng đi tìm ra những đáng kể gì so với kho tàng kiến thức nơi đây. Đến khi đó cha mới thấm thía điều mà ông kia nói về khả năng trí tuệ của con người và biết đâu ý thức về tầm nhìn sâu rộng để nâng đỡ cả mình.

Như cha đang sống có rất đông người, đa số vẫn giữ nguyên tính nết cũ như khi còn sống ở thế gian. Có người thì vui vẻ, có người thì tinh nghịch, có người phá người khác, có người đi tìm kiếm, có kẻ thì nóng nảy.

Quang cảnh nơi đây không khác cõi trần bao nhiêu; cũng có những dinh thự đồ sộ, to lớn; có những vườn hoa màu sắc và đẹp các loại hoa nhiều màu sắc; có những ngọn núi rất cao hay sông

h&#r t r&#ng. Lúc đ&#u cha ng&#c nhiên khi th&#y nh&#ng c&#nh v&#t này đ&#ng nh&# luôn luôn thay đ&#i, nh&#ng v&# sau cha m&#i bi&#t c&#nh đó hi&#n h&#u là do s&#c m&#nh t&# t&#ng c&#a nh&#ng ng&#i s&#ng t&#i đây. Đi&#u này có th&# gi&#i thích gi&#ng nh&# s&# t&#ng t&#ng &# c&#i tr&#n.

Các con có th&# t&#ng t&#ng ra nhà c&#a dinh th&# trong đ&#u óc mình, nh&#ng &# c&#i tr&#n s&#c m&#nh này r&#t y&#u, ch&# hi&#n lên trong trí óc m&#t lúc mà thôi. Bên này vì có nh&#ng rung đ&#ng đ&#c bi&#t nào đó phù h&#p v&#i s&# rung đ&#ng c&#a t&# t&#ng làm gia tăng thêm s&#c m&#nh khi&#n cho nh&#ng hình &#nh này có th&# đ&#c th&#c hi&#n m&#t cách rõ ràng, chính xác và lâu b&#n h&#n.

Các con đ&#ng nghĩ r&#ng nh&#ng ng&#i bên này ch&# su&#t ngày rong ch&#i, t&#o ra các hình &#nh theo ý mu&#n c&#a h&#; mà th&#t ra t&#t c&# đ&#u b&#n r&#n theo đ&#u i các công vi&#c riêng đ&# chu&#n b&# cho s&# tái sinh. Vì m&#i t&# t&#ng bên này đ&#u t&#o ra các hình &#nh nên đây là môi tr&#ng r&#t thích h&#p đ&#ng&#i ta có th&# ki&#m soát, ý th&#c rõ r&#t h&#n v&# t&# t&#ng c&#a mình.

Vì đ&#i s&#ng bên này không c&#n ăn u&#ng, làm l&#ng nên ng&#i ta có nhi&#u th&#i gi&# theo đ&#u i nh&#ng công vi&#c hay s&# thích riêng. Có ng&#i m&# tr&#ng đ&#y h&#c, có k&# theo đ&#u i các ngành chuyên môn nh&# h&#i h&#a, âm nh&#c, ki&#n trúc, văn ch&#ng th&# phú, v.v...

Tóm l&#i, đây là môi tr&#ng đ&# h&# h&#c h&#i, trau đ&#i các kh&# năng đ&# chu&#n b&# cho m&#t đ&#i s&#ng mai sau. Ph&#n cha đang h&#c h&#i trong m&#t phòng thí nghi&#m khoa h&#c đ&# sau này có th&# giúp ích cho nhân lo&#i. Càng h&#c h&#i, cha càng th&#y cái ki&#n th&#c khi x&#a c&#a cha không có gì đáng k&# và n&#n y khoa mà hi&#n nay các con đang theo đ&#u i th&#t ra không l&#y gì làm tân ti&#n l&#m n&#u không nói r&#ng r&#t &#u tr&#i so v&#i đ&#u cha đ&#c bi&#t n&#i đây.

Hi&#n nhiên khoa h&#c phát tri&#n tùy theo kh&# năng trí th&#c c&#a con ng&#i, m&#i th&#i đ&#i l&#i có nh&#ng s&# phát tri&#n hay ti&#n b&# khác nhau nên nh&#ng giá tr&# cũng vì th&# mà thay đ&#i.

Có nh&#ng giá tr&# mà th&#i tr&#c là khuôn vàng th&#c ng&#c thì đ&#i sau l&#i b&# coi là c&# h&#, l&#i th&#i; và nh&# cha đ&#c bi&#t thì nh&#ng đ&#i u mà ngày nay đang đ&#c ng&#i đ&#i coi tr&#ng, ít lâu n&#a cũng s&# b&# đào th&#i.

Tuy nhiên cái tình th&#ng, cái ý t&#ng ph&#ng s&# m&#i ng&#i, m&#i sinh v&#t thì b&#t k&# th&#i đ&#i nào

cũng không hề thay đổi, và đó mới là căn bản quan trọng mà con người cần phải biết.

Càng học hỏi cha càng thấy chúng ta có những gì có thể tận dụng với thời gian mà không thay đổi thì mới đáng để cố gắng là chân lý. Cha mong các con hãy suy ngẫm và nhìn nhận, xem đâu là những giá trị có tính cách trường tồn, bất biến để sống theo đó, thay vì theo đuổi những giá trị chỉ có tính cách tạm bợ, hời hợt.

Cha biết rằng mọi ý nghĩ, tất cả những hành động đều có những rung động riêng và để lại dấu ấn trong ta như một cuốn sách.

Đĩ nhiên khi sống ở cõi trần, con người quá bận rộn với sinh kế, những ưu phiền của kiếp nhân sinh, không ý thức gì đến nó nên nó khép kín lại; những khi bước qua cõi bên này thì nó tạm mở ra như những trang giấy phơi bày rõ rệt trước mắt. Nhưng vậy mà cha biết rõ rằng những nỗi khổ hay khổ đau cũng đều do chính ta tạo ra và để lại trong mình.

Cuốn sách để lại này là bằng chứng của những điều sống đã qua và chính nó kiểm soát tất cả những rung động của mọi cá nhân. Tùy theo những rung động mà mọi cá nhân thích hợp với những cảnh giới riêng và sống sống theo đó khi bước qua cõi giới bên này.

Do đó, muốn để cho trái tim ở cõi bên này, các con phải biết chú ý. Cha mong các con hãy bắt tay vào việc này ngay. Các con hãy rán làm những việc lành, tất cả những hành vi tốt thì. Khi làm tốt các việc gì, các con hãy suy nghĩ xem hiểu quả việc đó như thế nào, liệu nó có gây đau khổ hay tận hưởng cho ai không? Đừng quá bận rộn suy tính những điều hiểu thì tốt mà hãy tận hưởng mình. Đừng nghĩ về tất cả những gì, các con không có những gì đâu.

Khi còn sống, đã có lúc cha dạy các con phải biết tận dụng thời gian để dành thời gian vào những trường học tốt nhất, những bậc thầy tốt nhất, những công việc... những bây giờ cha biết rằng mình đã làm.

Một khi qua đời bên đây, các con không thể mang những thứ đó theo được. Danh vọng, địa vị, tài sản vật chất chỉ là những thứ có tính cách tạm bợ, bèo bọt, đến hay đi như mây trôi, gió thổi, trôi đi có sau không.

Ch&# có tình th&#ng m&#i là hành trang duy nh&#t mà các con có th&# mang theo mình qua cõi gi&#i bên này m&#t cách tho&#i mái, không s&# h&# hao m&#t mát.

Tình th&#ng gi&#ng nh&# đá nam châm, nó thu hút nh&#ng ng&#i th&#ng nhau th&#c s&#, đ&# h&# ti&#n l&#i g&#n nhau, k&# h&#p v&#i nhau. Nó là m&#t mảnh l&#c b&#t di&#t, m&#nh m&#, tr&#ng t&#n và chính nh&# lòng th&#ng này mà ng&#i ta có th&# tìm g&#p l&#i nhau tr&#i qua không gian hay th&#i gian.

Ch&#c h&#n các con nghĩ r&#ng ng&#i cha nghiêm ng&# đ&#y uy quy&#n khi tr&#c đã tr&# nên m&#m y&#u chẳng?

Này các con, ch&# khi nào buông xuôi tay b&#c qua th&# gi&#i bên này, các con m&#i th&#c s&# tr&#i nghi&#m đ&#c tr&#ng hu&#ng c&#a mình, t&#t hay x&#u, h&#nh phúc hay đau kh&#, thích h&#p v&#i c&#nh gi&#i thanh cao t&#t lành hay nh&#ng n&#i ch&#n th&#p th&#i x&#u xa.

H&#n bao gi&# h&#t, cha xác đ&#nh r&#ng đi&#u cha h&#c h&#i n&#i đây là m&#t đ&#nh luật khoa h&#c th&#t đ&#n gi&#n mà cũng th&#t huy&#n đi&#u. Nó chính là cái nguyên lý tr&#t t&# và đi&#u hòa h&#ng hi&#n h&#u trong vũ tr&#. S&# l&#a ch&#n đ&# s&#ng trong c&#nh gi&#i m&# l&# đ&#p đ&# hay t&#m t&#i u mình đ&#u do nh&#ng t&#n s&# rung đ&#ng c&#a mình mà ra c&# và chính mình ph&#i ch&#u trách nhi&#m v&# cu&#c đ&#i c&#a mình hay l&#a ch&#n nh&#ng n&#i mà mình s&# đ&#n.

Khi còn s&#ng cha tin r&#ng ch&#t là h&#t, con ng&#i ch&# là s&# c&#u t&#o c&#a các ch&#t h&#u c&# h&#p l&#i, nh&#ng hi&#n nay cha bi&#t mình đã l&#m.

Cha không bi&#t phân bi&#t ph&#n xác thân và ph&#n tâm linh. S&# ch&#t ch&# đ&#n v&#i ph&#n thân xác trong khi ph&#n tâm linh v&#n ho&#t đ&#ng không ng&#ng.

Nó đã ho&#t đ&#ng nh&# th&#t thu&# nào r&#i và s&# còn ti&#p t&#c mãi mãi. Hi&#n nhiên cá nhân c&#a cha không ph&#i là cái th&# xác đã b&# h&#y ho&#i kia mà là ph&#n tâm linh v&#n ti&#p t&#c ho&#t đ&#ng này, do đó cha m&#i c&# g&#ng liên l&#c v&#i các con đ&# hoàn t&#t đi&#u mà cha đã h&#a v&#i các con khi x&#a.

Cha nghĩ m đ c r ng s s ng gi ng nh m t dòng n c tuân ch y không ng ng t n i này qua n i khác, t hình th c này qua hình th c khác. Khi trôi ch y qua nh ng môi tr ng khác nhau nó s b nh h ng nh ng đi u ki n khác nhau; và tùy theo s h c h i, kinh nghi m mà nó ý th c đ c b n ch t thiêng liêng th c s c c a nó.

Cũng nh sóng bi n có đ t cao, đ t th p thì đ i ng i cũng có nh ng lúc thẳng tr m, khi vinh quang t t đ nh, lúc kh n cùng t i nh c, nh ng n u bi t nhìn i toàn v n ti n trình c a s s ng thì ki p ng i có khác chi nh ng làn sóng nh p nhô, lẳng xẵng trên m t bi n đầu.

Ch khi nào bi t nh n th c v b n ch t th t s c a mình v n là n c ch không ph i là sóng thì các con s ý th c đ c tính cách tr ng c u c a s s ng.

T đó các con s có m t quan ni m rõ r t r ng ch t ch là m t di n ti n t t nhiên, m t s ki n c n thi t có tính cách giai đ n ch không ph i m t cái gì ghê g m nh ng i ta th ng s h i.

Đi u c n thi t không ph i là tr n tránh s ch t hay ghê t m nó, nh ng là s chu n b cho m t s ki n t t nhiên ph i đ n m t cách tho i mái, ung dung vì n u khi còn s ng các con đã đem h t kh năng và ph ng ti n c a mình đ giúp đ i, đ yêu th ng m i loài thì lúc lâm chung, các con ch ng có gì ph i luy n ti c hay h th n v i i ng tâm c .

Tr c khi t bi t các con, cha mu n nói thêm r ng hi n nay cha đang s ng m t cách tho i mái, vui v và an i c ch không h kh s .